

danne Udtalelser er kommet frem paa et saa toneangivende Sted som i det franske Udenrigsministeriums Organ, at tage Anledning til snarest paa en kraftig Maade enten gennem en fornyet Neutralitetsklæring eller under en anden Form, som nu maatte findes at være den heldigste, at lade Verden vide, at den danske Regering nu som før kun repræsenterer en klar og bestemt dansk Neutralitetsvillie overfor begge de kæmpende Sider og ikke noget som helst tvivlsomt Kompromis mellem to modstridende Retninger.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord om det vestindiske Spørgsmaal. Jeg maa desværre her gaa ud fra, at de principielle Salgsmodstandere i Tinget vil være i Mindretal og maaske et lille Mindretal, men jeg haaber, at flere og flere vil slutte sig til den Anskuelse, som hersker blandt os, nemlig at Salg af dansk Land, under Krigen i hvert Fald, ikke er heldigt. Vi paa vor Side kan kun betragte det som en stor Uklogskab af Regeringen — det gælder altsaa særlig Udenrigsministeren —, at den har kunnet indlade sig paa Forhandlinger om et saadant Salg under Krigen, et Salg, der i Virkeligheden ses paa med ret forskellige Øjne af forskellige udenlandske Magter. Vi anser Fejlen for at være saa stor, at den egentlig for vort Vedkommende svækker hele Tilliden til, at vor Udenrigspolitik ledes med den Omtanke og Forsigtighed, som den skulde under Forhold som de nuværende. Men hvad selve Sagen angaar, er det vestindiske Spørgsmaal jo foreløbig unddraget selve Tingenes Indfyldelse, idet det er lagt i den nedsatte Kommissions Hænder. Om denne Kommission har vi paa vor Side næret det Haab, at dens Undersøgelse vilde blive det, som vi altid har ventet, nemlig en Undersøgelse helt til Bunds af Forhold, som hidtil kun har været behandlede overfladisk eller paa lang Afstand, uden at vi har kunnet faa noget grundigt Kendskab til dem eller, hvad der er endnu værre, har været behandlet ud fra forudfattede politiske Anskuelser. Vi har set, at Kommissionen agter at indkalde Repræsentanter for de vestindiske Kolonialraad til Afhøring; man vil derved komme til at staa Ansigt til Ansigt med Folk, der kender Forholdene derovre, Folk, som er kompetente, og som kan give Meninger til Kende, som vi hidtil ikke har haft tilstrækkelige Forudsætninger til at kunne nære om disse Forhold. Vor Tid til Kommissionen er imidlertid blevet ikke saa lidt svækket ved den sidste Meddelelse fra den, hvoraf

jeg ser, at den har nægtet at indkalde andre Repræsentanter fra Øerne. Jeg ved ikke, hvilke andre Repræsentanter der er Tale om, men jeg ved, at det vilde have været overordentlig heldigt, om der var blevet indkaldt Folk, der havde nøje Kendskab til de sociale Forhold derovre, til Forholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Det er et Punkt, som det er vanskeligt for os herhjemme at vide Besked med, og naar vi skal undersøge hele det vestindiske Spørgsmaal, var det heldigt at faa Repræsentanter ikke mindst for Arbejderne hentet herover. Naar man har angivet som Grund til Flertallets Nægtelse af at indkalde flere Repræsentanter fra Øerne, at man maatte være færdig i Kommissionen i Løbet af de 6 Uger, forekommer denne Grund mig ganske uforsvarlig. Det er blevet sagt et Par Gange fra Regeringens Side med ikke saa lidt Eftertryk, at vi skyldte en saa stor Magt som de Forenede Stater at træffe vor Beslutning saa hurtigt som muligt. Jeg anerkender, at vi skylder den fremmede Magt et Hensyn, ikke fordi den er stor, men fordi vi skylder en hvilken som helst Magt, selv den mindste, international Høflighed, men jeg mener dog, at der er et endnu langt større Hensyn at vise, og det er Hensynet til vore egne. Vi har en afgjort Forpligtelse overfor det Vælgerkorps, som skal være den nye Grundlovs Vælgerkorps, og som vi i denne Sag for første Gang vil kalde ind til Folkeafstemning, en afgjort Forpligtelse til at sørge for, at det bliver underrettet paa en saadan Maade, at Afstemningen ikke bliver en fuldstændig løs og misvisende Handling. Det er overmaade vanskeligt for et Vælgerkorps at have Kendskab til et saa stort Spørgsmaal af den Natur, og derfor skylder vi det, og vi skylder selve den demokratiske Idé, som ligger bagved Beslutningen om at gøre Salget til Genstand for Folkeafstemning, at skaffe et virkeligt og paalideligt Grundlag til Veje, hvorpaa Vælgerne kan bygge en samvittighedsfuld Afstemning. Det er noget, der har langt større Betydning end det Høflighedshensyn, vi skylder en fremmed Magt, saa være den stor eller lille; dette maa komme i anden Række. Jeg forstaar derfor slet ikke, at man kan tænke paa ganske slavisk at overhugge Kommissionens Forhandlinger, naar den 6te Uge kommer, hvis man derved overskærer vigtige Overvejelser og vidtgaende Undersøgelser, inden de er naaet til Modenhed. For vort Vedkommende foreligger der intet Ønske om at